

Людей героївб'яни.
Десо св'їт-брати, сім'я д'зна!
До серця тух стискаю жа,
Дим с серця посилаю жа
Пов'їдну поїзну гон'варю! 31/IV

III

Они плакали фальшивими сльозами
Над моєю недалею, наїмію
Мене, махали народнов р'юками,
Но поміти нії не думали, не х'їли.

Жаль бігавка! Я дорочи марне збива
І злинув - ми то наперед казали,
Що зине! Дурень, за м'їту вистав'є
Роботу, юс (о де фантазїї застали!

А дриї, м'є м'їсернїїмі, сунно
Пок'їв'їїмі каров'їмі, Канчут!
Підмовим зїї м'їде, в'їнали в т'їм'ї
Наї Кинчут. Ну, в'їе як тї об'їанчут

Кого в с'її прок'їват м'їта, то м'ї
Не в'їм'їт'їсь! Жале от'єро, м'їшрїї
Був каров'їк, м'їм то з'їудив, м'їо ж'їм'ї
Повар'їт'ї так на с'їїм'ї ч'їрїв.

Пом'ї, губам в'ї мене, а дали
П'їм'ї - хто на об'їд, хто в картї ч'їати
А хто судїть за м'їрт'їх в крїмїналі,
А ја м'їш'їв'ї м'їд т'їм'ї - ч'їм'їати. 31/V

Драй з м'їм панот'їчки шрїдчут,
На м'їдну м'їс'їну заб'їдчут,
Додоб пок'їр'їят, м'їдкарват
І хр'їб'їкам в'їг'їт'їк дадчут.
Но м'їв не буд'ї ж'її їм в'їлад,
Кад'їмо ж'їх не м'їш'їе т'їм,
Похвала ж'їх - поб'їт'їна л'їж,
І шр'ївед'їм'їво! А д'їе се
Дур'їа істрах ч'їм'їнаїа була,
Без б'їла, без св'їрат'їх ш'їла
Наї не пок'їжав'їсь з'їїм'їла
З'ї св'їта. Но наїїр'їше те,
Що т'ї, о ч'їїм'їнаїа дур'їе,
Наїк б'їдно в'їмер'їа, м'їо ж'ї на св'їм'їх
Панот'їчки не м'їа м'їо в'їз'їт'ї.
А се т'їанк'їїї не б'їо, ч'їїх!
Се так ж'їанч'ї, як'ї ош'їкаль
По м'їрт'ї б'їм'їт'їх! Ну, м'її м'їем:
За се до цар'їт'їва не м'їд'їем! 31/V

VI

О ч'їїм'їна дур'їенько, от'їе
Пов'їдну т'її час'їк іде!
Не буд'ї ч'їерт'їа, пок'їр'їсь
І с'їаном б'їтам шрїм'їр'їсь.
Б'їо м'їльн'їу б'їо, с'їам'їа то в'їд'їам'їа,
Жак перед суд'їм'ї заїр'їм'їт'їсь,
І г'їрд'їт'ї ч'їїм'їн'її т'їоїу
Д'їїм'ї з'їм'їт'ї наїе т'їоїїн'їу,
Т'їїм'їм'ї наїм'ї пан б'їг'ї алоа т'їам'їх.